

som Udvalget — altsaa med Orla Lehmann som Ordfører — enstemmig søgte at indføre, var den, at til Halvdelen af disse Raad saavel Byraadene som Sogneraadene skulde kun Saadanne være valgbare, som hørte til den høistbestattede Fjerdedel. Altsaa var der ligesaa lidt der — og det med Samstemning fra alle Sider — Tale om Valgrets-census, men kun om en saa ringe Valgbarheds-census som den nævnte. Nu ere imidlertid andre Tider komne imellem, og, som den ærede Forslagsstiller mindede om, er der kommet ullykkelige, politiske Tider, hvorunder Reaktionen er kommen til Hørbords, og hvor vi have faaet det saaledes, som vi nu have det. Hvad der imidlertid er foreslaaet, er altsaa kun Noget, som i sin Tid to forhenværende Ministre og Medlemmer fra alle Sider i Salen have været fuldt enige om. Vi ere ganske vist gaaede langt tilbage i de 37 Aar, der siden da ere gaaede, ikke blot med Hensyn til det kommunale Selvstyre ude omkring i Kommunerne, men ogsaa paa andre Omraader. Jeg antager dog, at i hvert Tilfælde den Del af Rigsdagen, som kalder sig for Demokrater, ikke er gaaet længere tilbage, end hele Thinget var i 1851, saa at det med Alvor og Bestemthed fastholder som et Maal, vi gaa frem imod, at vi ikke komme ind paa nogen Veien af Stemmerne eller nogen Tællen efter Hartkorn og Penge, men at vi faae kommunal Selvstyre med fri Valgret for enhver Bælger og saa en Valgbarheds-census, som vi jo kunne tale nærmere om. Vi indenfor Venstre kunne vel i alt Fald samles om en saadan Valgbarheds-census som den, man i 1851 fandt tilstrækkelig.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Saa, det er mig jo ikke saa ubekendt, at man her i Landet i en vis Periode sværmede for Valgbarheds-census. Det var ganske naturligt, at man kom dertil, thi 5te Juni Grundlov havde som bekendt Valgbarheds-census for Landsthinget. Saa kom man imidlertid efter min Opfattelse til Gertjendelse af, at, naar man virkelig vil have Garantier til den ene eller den anden Side, saa maa man have Valgrets- og ikke Valgbarheds-census. Det kom man da ogsaa til paa det politiske Omraade, og paa det kommunale Omraade har man altid haft det, og jeg tror ikke, at man let vil komme til at forlade det, naar man virkelig vil have en eller anden Garantier. Jeg tror derfor ikke, at det vil blive Andet, end at Bøgten maa lægges paa Valgrettens og ikke paa Valgbarhedens Omraade.

Forslagsstilleren (Berg): Den høist-ærede Minister kan vel have Ret i, at, saa længe de, der holde paa den Slags Betragtninger, ere saa stærkt oppe som nu, saa kan det nok støde paa Vanskeligheder. Det er imidlertid meget interessant at minde om de gamle Dage; thi efter dem fik vi paa det politiske Omraade saa konservative Betragtninger op som dem af 2den Oktober 1855, og dog fik vi senere Ministre, som toge de samme Betragtninger op, som de to nævnte Medlemmer, som det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen) skildrede for os, havde gjort gjældende 10 Aar i Forveien, nemlig i Begyndelsen af Trederne. Det kunde vel endnu en Gang hænde, at vi levede den Dag i Danmark, hvor vi bleve Demokrater, og hvor det ogsaa mærkedes i Hans Majestæts Regjering.

Da ikke Flere ønskede, at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Obergang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Forslagsstilleren (Berg): Lør jeg foreslaa dette Lovforslag overgivet til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Berg.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om forandret Affattelse af §§ 41, 42 og 43 i Lov af 12de Juli 1867 om Valgene til Rigsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2657 ff).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Beth): Som ærede Medlemmer ville have set, gaar det foreliggende Lovforslag i formel Henseende ud paa at gjøre saa saa Forandringer i den gjældende Valglov som mulig, naar det Diemed skal opnaas, som Lovforslaget tilsigter, nemlig at Afstemningen af Valgene til Rigsdagen bliver hemmelig, saaledes at enhver Bælger ukontrolleret,